

SOUTĀŠĀ½NĀ• POVĀ•DKA - IX.

PondĀĀ-, 17 prosinec 2007

Moje matka vĀ¾dy vĕbornĀ va™mila a pekla. MĀĀla však jednu pĀ™išernou nectnost: Ā•asto si ohĀ™ĭvala v m kastrĀĀlku mlĕko a mĭsto, aby tu malou chvilku, neĀ¾ se mlĕko ohĀ™ĭje, postĀla u va™iĀ•e, odchĀzela do svĕho pokoje na druhé stranĀ bytu, Ā¾e tĀch pĀr minut vyuĀ¾ije a nĀco zatím pĀ™išije, zašije apod. PĀ™itom kaĀ¾dĕ, kdo k šicĭmu stroji, vĭ, Ā¾e pokud se soustĀ™edĭ na prĀci, tak zcela zapomene na Ā•as.

PochopitelnĀ se to pravidelnĀ stĀvalo i mĕ matce. Teprve, kdyĀ¾ k nĭ po nĀjakĕ dobĀ dolehl štiplavĕ zápach spĀlenĕho mlĕka, vyskoĀila a hnala se do kuchynĀ, jako kdyby ještĀ mohla nĀco zachrĀnit. KuchyĀ uĀ¾ bĕvala zahalena dĕmem, ubohĕ kastrĀĀlek s pĀ™ipĀlenĕm mlĕkem mĀĀ do Ā•ervena rozpĀlenĕ dno. NechtĀjte vĀdĀt, kolik kast va™iĀ•Ā matka takhle dokĀzala odepsat... CoĀ¾pak v lĕtĀ, to jsme ještĀ jakĀ¾ takĀ¾ pĀ™eĀ¾ivalĭ, ale v zimĀ. KdyĀ¾ jsme se veĀ•er, unavenĭ ze školy nebo pozdĀĭji z prĀce, blĭĀili k domovu, uĀ¾ z dĀlky dokoĀ™Ān otevĀ™enĀ signalizovala, Ā¾e mĭsto ũtlnĀ vyĀ™Ātĕho a voĀ•avĕho domova nĀs Ā•ekĀ znĀmĀ nevlĭdnĀ ratejna, prosycenĀ nevĀbnĕm pachem. Na naše tĀzavĕ a vyĀ•ĭtavĕ pohledy matka reagovala jen smĭchem, coĀ¾ nĀs iritovalo ještĀ vĭc. Ve svĕm „umĀĭnĭ ohĀ™ĭvĀnĭ mlĕka" však pravidelnĀ excelovala pĀ™ed VĀnocemi. sprĀvnĀ hospodyĀka nejdĀ™ĭv uklidila celĕ byt, umyla okna, vyprala zĀclony, a jako vĀ¾dy - napekla bĀjeĀnĕ cukrovĭ, kterĕ jsem s brĀchou tajnĀ chodili uĭdat. A dobĀ™e jsme dĀĀlali... JeštĀ dnes, pĀ™i vzpomĭnce, to vše proĀ¾ĭvĀno. Ano, pĀ™estoĀ¾e jsme jĭ tolikrĀt kladli na srdce, aby cukrovĭ skladovala radĀĭji nĀkde mimo, matka se zĀhadnou tvrdohlavostĭ skladovala vĀnoĀnĭ cukrovĭ v krabicĭch na kredenci v kuchynĭ. Prĕj jedinĀ tam se nejlĕpe rozleĀĭ. A samozĀ™ejmĀ slibovala s tĭm spĀlenĕm mlĕkem, se uĀ¾ nestane, Ā¾e si dĀ pozor. SamozĀ™ejmĀ, Ā¾e po tĕ, co dva dny pĀ™ed štĀ dny pernĭĀky a cukrovĭ pĀ™ekrĀsnĀ nazdobila, si dala ohĀ™Āt svoje mlĕko... PĀ™ece však u va™iĀ•e nebude stĀt, Ā¾ podle svĕho zvyku zmizela „jen na malou chvilku" ve svĕm pokoji. Neumĭte si pĀ™edstavit, jak vytrvale se odĕr spĀlenĕho mlĕka umĭ drĀ¾et v Ā•istĀ vypranĕch zĀclonĀch, v tom krĀsnĀ nazdobenĕm cukrovĭ... JeštĀ tĕden po VĀnocĭch nebylo cukrovĭ poĀ¾ivatelnĕ a nĀvštĀ vy nad nĭm krĀily nos. S brĀchou a tĀtous jsme si naivnĀ mysleli, Ā¾e nic horšĭho uĀ¾ se stĀt nemĀĀ¾e, ale to jsme se mĕlili. Matka si pĀ™ed pĀ™ed pĀ™ištĭmi VĀnocemi dala ohĀ™ĭ s Ā•ajovĕmi lĭstky ... Jo, tomu Ā™ĭkĀm vĀnoĀnĭ atmosfĕra. Ariana UPOZORNĀŠNĭ - SoutĀĀ¾ trvĀ do 20. 12. 2007. Pro posĭlejte na adresu: redakce - zavinĀĀ - kudlanka.cz dĭky, d@niela